

Ks. ADOLF PLESZCZYŃSKI

**PRZEWODNIK
DLA
GOTUJĄCYCH SIĘ DO GODNEGO
PRZYJĘCIA
ŚW. SAKRAMENTU BIERZMOWANIA**

WYDANIE TRZECIE

KRAKÓW 2018

www.ultramontes.pl

SPIS RZECZY

	Str.
I. Nauka o Sakramencie Bierzmowania	3
II. Krótki wykład katechizmowy o Sakramencie Bierzmowania	11
O Sakramencie Bierzmowania w szczególności	12
O łasce Sakramentalnej, o skutkach Bierzmowania	13
O warunkach do godnego przyjęcia Sakramentu Bierzmowania	14
III. Nabożeństwo do Ducha Świętego. Ćwiczenia pobożne przed Bierzmowaniem. Nowenna przed Bierzmowaniem (sposób odprawiania Nowenny)	15
Modlitwa o uproszenie siedmiu darów Ducha Świętego	20
Akty przed Bierzmowaniem	21
Akty po Bierzmowaniu	22
Modlitwa o uproszenie dwunastu owoców Ducha Świętego	23
Litania o Duchu Świętym	23
Hymn (<i>Veni Sancte Spiritus</i>)	25

PRZEWODNIK
DLA
GOTUJĄCYCH SIĘ DO GODNEGO
PRZYJĘCIA
Świętego Sakramentu Bierzmowania

Ks. ADOLF PLESZCZYŃSKI

I.
NAUKA
O Sakramencie Bierzmowania

Potrzeba Łaski

Łaska Boża, według zasad naszej św. Wiary, tak dalece potrzebną jest nam do zbawienia, że bez niej nie tylko dokonać, ale nawet rozpocząć nic dobrego, na niebo zasługującego, nie możemy. *Albowiem Bóg jest (Sam),* mówi Apostoł, Paweł św., *który sprawuje w was i chce i wykonać* (Filip. II, 13).

Niestety! poczęci i narodzeni w grzechu, sami z siebie tylko źle czynić potrafimy. Jest to smutne następstwo grzechu pierworodnego, w którym się wszyscy rodzimy. Trzeba było aż przyjścia na ziemię Syna Bożego, trzeba było Jego krwi i śmierci, aby synom ludzkim pierwotną łaskę, a z nią i prawo do nieba odzyskać.

Źródło i kanały Łask

Na krzyżu to, z otwartych ran Chrystusowych wytrysło dla ludzi źródło wszelkich łask; płyną one dotąd siedmioma jakby kanałami, które Sakramentów nazwę noszą, a każdy, kto z nich czerpie, życie duszy i zbawienie sobie czerpie.

Niekorzystanie z Łask, przyczyną zguby

Mimo tego wielu z ludzi marnie ginie. Dlaczego? Bo właśnie z tych krynic łask nie czerpią. Wielu woli zginąć, niż przełamać swoją pychę, lub swoje lenistwo.

Chrzest św. oczyszcza duszę i poświęca Łaskę

Zaraz na samym wstępie do życia Chrzest oczyszcza nas z grzechu, zdobi łaską uświęcającą i czyni działkami Bożymi, i mógłby sam jeden już dać nam Niebo, gdybyśmy godowej szaty niewinności, przez ten Sakrament danej, nie stracili. Na nieszczęście, zbyt jesteśmy pochopni do złego; i im dalej idziemy w życie, tym więcej otacza nas pokus, tym większe grozi nam niebezpieczeństwo, tym cięższa walka, tym bliższa zguba. Lecz nie trwóżmy się zbytecznie. Jezus Chrystus, nasz Zbawiciel, który nas tak ukochał, że umarł za nas, nie zostawił nas bez pomocy, nie wydał na łup własnej nędzy, ale wszystko obmyślił, żeby zapewnić nam zwycięstwo i chwałę nieśmiertelną, do której nas przeznaczył.

Oto, niedługo po Chrzcie świętym, daje nam On Sakrament *Umocnienia* w Łasce, czyli *Bierzmowania*.

Bierzmowanie umacnia w Łasce

Posłuchajmy, czego nas w tym ważnym przedmiocie dzieje święte nauczają.

Gdy Pan Jezus opuszczał ziemię, uczniowie Jego w swojej słabości byli wielce do nas podobni. Pomimo wszystkich cudów, jakie widzieli, pomimo wszystkich nauk, jakie słyszeli, byli oni bardzo niedołężni w dobrem, tępi w zrozumieniu, lękliwi w wyznaniu Wiary. Wiadomo, że pierwszy pomiędzy Apostołami, Piotr św., po trzykroć zaparł się swego Mistrza na głos słabej niewiasty, chociaż nieco przedtem oświadczał, że gotów umrzeć za Niego! I tacy to ludzie mieli świat cały nawrócić, przekształcić! Mieli przekonać wszystkich, że Jezus, który pozwolił się do krzyża przybić i na krzyżu umarł, jest prawdziwym Bogiem Zbawicielem, że Go kochać, że za Nim iść, a nawet dla Niego umrzeć potrzeba! Jakież sposób dał im Jezus, do wykonania tego niesłychanego dzieła?

Obietnica Zesłania Ducha Świętego

Oto daje im obietnicę zesłania Ducha Świętego mówiąc: *Pocieszyciel Duch Święty, którego Ojciec pošle w imię moje, On was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko cokolwiek bym wam powiedział* (Jan XIV, 26).

Zstąpienie na Apostołów Ducha Świętego

I rzeczywiście, obietnica ta spełnia się w 50 dni po Zmartwychwstaniu Jezusa Chrystusa. W dniu tym, gdy wszyscy Apostołowie byli zgromadzeni w jednym domu w Jerozolimie, z nagła dał się słyszeć jakby szum wiatru gwałtownego, i ukazały się języki płomieniste, które spoczęły na każdym z Apostołów i napełnieni byli wszyscy Duchem Świętym.

Następstwa tego zstąpienia

Jakież były następstwa tego cudu? Oto Apostołowie poczęli mówić różnymi językami, których dotąd nie znali, umysł ich rozjaśnił się, serce zapłonęło ogniem Bożej miłości, uczuli w sobie taką moc i odwagę, że natychmiast wyszli z ukrycia na ulice Jerozolimy i poczęli żarliwie opowiadać Jezusa Ukrzyżowanego.

Pierwszy Piotr św. zabrał głos publicznie, a wymowa jego była pełna takiej siły i prawdy, że od razu nawróciło się trzy tysiące żydów. A to co czynił Piotr, czynili i inni Apostołowie, i liczba wierzących z każdym dniem szybko wzrastała. Czytając Dzieje Apostolskie, zdumieni jesteśmy mądrością, odwagą i stałością Apostołów. Ścigani przez Żydów, prześladowani przez książąt, bici, kamienowani, po więzieniach włóčení, radowali się, iż stali się godnymi cierpieć za Jezusa Chrystusa, a gdy im zakazywano mówić o Jezusie, odpowiadali: *Jeśliż jest sprawiedliwa przed oczyma Boskimi, was raczej niżli Boga słuchać, rozsądźcie. Bo nie możemy, cośmy widzieli i słyszeli, nie mówić* (Dz. Ap. IV, 19-20).

Skądże ta zdumiewająca zmiana w Apostołach – jeśli nie z Ducha Świętego? Nie samym jednak Apostołom obiecany był Duch Święty, i nie tylko na nich On zstąpił, dary Jego są dla wszystkich wiernych i po wsze czasy. Niezawodną jest rzeczą, że Apostołowie otrzymali moc i władzę udzielania darów Ducha Świętego innym wiernym, i że rzeczywiście je udzielali.

Apostołowie udzielają Ducha Świętego wiernym

Czytamy w *Dziejach Apostolskich*, że, gdy wybuchnęło wielkie prześladowanie w Jerozolimie, wielu z chrześcijan rozproszyło się po sąsiednich krainach, opowiadając wszędzie Ewangelię; między innymi Filip, diakon, udał się do Samarii, gdzie wielu nawrócił i ochrzcił.

Skoro dowiedzieli się o tym Apostołowie, posłali do Samarii dwóch, z pomiędzy siebie, a mianowicie Piotra i Jana, *którzy, gdy przyszli, modlili się za nimi (nawróconymi), aby wzięli Ducha Świętego, albowiem jeszcze nie przyszedł na żadnego z nich, ale tylko ochrzczeni byli w Imię Pana Jezusa. Tedy na nich wkładali ręce i odebrali Ducha Świętego* (Dz. Ap. VIII, 15-17).

W innym miejscu czytamy, że św. Paweł Apostoł, ochrzciwszy mieszkańców miasta Efezu, *gdy na nich włożył ręce, przyszedł na nich Duch Święty i mówili językami i prorokowali* (Dz. Ap. XIX, 6).

Udzielenie darów Ducha Świętego w Sakramencie Bierzmowania

To wkładanie rąk i modlitwa dla udzielania darów Ducha Świętego, jest Sakramentem *Bierzmowania*, czyli *Umocnienia*, albo *Utwierdzenia* (1). Tak robili Apostołowie, tak robią ich następcy Biskupi.

Bierzmowanie jest Sakramentem od Chrystusa ustanowionym

Że Bierzmowanie jest prawdziwym Sakramentem i, jak wszystkie inne Sakramenty, od Chrystusa Pana ustanowionym, stwierdza to Kościół św. przez usta Soboru Trydenckiego, który orzekł: *ktokolwiek mówi, że Bierzmowanie nie jest prawdziwym Sakramentem, niech będzie wyklęty* (Ses. VII, c. I).

Ministrami Sakramentu Bierzmowania są Biskupi

Że zaś Sprawcami czyli Ministrami tego Sakramentu byli na początku Apostołowie, a teraz są ich prawi następcy Biskupi, to dowodzi wielkiej dostojności i znaczenia tego Sakramentu.

I rzeczywiście: Chrzest czyni nas jakby rekrutami, Bierzmowanie zaś jakby żołnierzami, rycerzami Wojska Chrystusowego. Słusznym jest więc, aby Wodzowie tej armii, Biskupi, zaciągali pod sztandar krzyża żołnierzy, aby ich pasowali na rycerzy, na obrońców prawdy i cnoty.

Jaka jest zacność Sakramentu Bierzmowania, jakie jego skutki, jakie obowiązki, ujawniają to obrzędy tego Sakramentu.

Obrzędy Sakramentu Bierzmowania

Biskup, udzielający Bierzmowania, ubrany we wspaniałe szaty, dostojności jego właściwe, przystąpiwszy do Ołtarza, rozpoczyna hymn *Veni Creator* (Przyjdź Duchu Świąty), po ukończeniu którego, zwrócony do mających się bierzmować, mówi: *Niech Duch Świąty wstąpi w was, a moc Najwyższego niechaj was zachowa od wszelkiego grzechu*, poczym robi na sobie znak krzyża św. dla zjednania pomocy Bożej, mówiąc: *pomoc nasza w Imieniu Pana*. Obecni odpowiadają: *który stworzył niebo i ziemię*.

Biskup: *Panie wysłuchaj modlitwę moją*. Obecni: *A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie*. Dalej Biskup, wyciągnawszy ręce nad bierzmującymi się dla okazania, że Duch Świąty wkrótce okryje ich cieniem swej łaski, odmawia tę piękną modlitwę. *Wszechmocny i wieczny Boże! któryś pozwolił odrodzić się z wody i Ducha Świętego sługom swoim, któryś dał im odpuszczenie wszystkich grzechów, ześlij na nich z wysokości nieba Swego Pocieszyciela Ducha, Dawcę siedmiu darów*. Obecni odpowiadają: *Amen. Ducha mądrości i rozumu. Amen. Ducha umiejętności i pobożności. Amen. Napętnij ich Duchem bojaźni Twojej, naznacz ich znakiem krzyża Chrystusowego, przez Tegoż Pana naszego Jezusa Chrystusa, Syna Twego który żyje z Tobą i króluje w jedności tegoż Ducha Świętego po wszystkie wieki wieków. Amen*.

Podczas tej modlitwy bierzmujący się powinni klęczeć, i jak niegdyś Apostołowie w Wieczerniku, modlić się gorąco, błagając Ducha Świętego aby zstąpił na nich i przemienił ich w ludzi nowych, świętych, statecznych w wierze i gorliwości o chwałę Bożą.

Kmotowie przy Bierzmowaniu

Bierzmujący się mężczyźni, powinni mieć przybranych ojców duchownych, a kobiety duchowne matki, już dawniej bierzmowanych, którzy, stojąc za klęczącymi, powinni na ich ramieniu trzymać prawą rękę. Za zbliżeniem się Biskupa, każdy z bierzmujących się wymienia najpierw imię swoje ze Chrztu, a potem to imię, które chce otrzymać z Bierzmowania.

Dalszy ciąg obrzędów Bierzmowania

Biskup, umoczywszy palec wielki swej ręki w świętym Oleju *Krzyżma*, namaszcza nim czoło bierzmującego się i mówi: *Znaczę cię znakiem krzyża i umacniam cię krzyżem zbawienia, w Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego*. Wreszcie z lekka uderza w policzek bierzmowanego, mówiąc: *pokój z tobą*.

Znaczenie obrzędów

Obrzędy te są pełne znaczenia. Krzyż na czole bierzmującego się, to znak i godło tego Króla, któremu zobowiązuje się on przez Bierzmowanie służyć wiecznie aż do śmierci, choćby mu przyszło umrzeć na krzyżu. Nie może się wstydić, ani się zaprzeć krzyża ten, kto go wziął w tak uroczysty sposób z rąk Namiestnika Chrystusowego!

Namaszczenie krzyżem, czyli oliwą świętą, zmieszaną z balsamem, również ma wzniosłe znaczenie.

Niegdyś oliwą nacierali swe ciała szermierze, którzy szli w zapasy, bo to czyniło ich zdolniejszymi do walki, obecnie krzyżem (oliwą świętą) namaszcza się na królów i na kapłanów. Biskup, namaszcza krzyżem św. bierzmującego się, zdaje się mówić mu: *synu mój, bojowanie jest żywot człowieka, walcz więc, ale walcz tak, żebyś zwyciężył, inaczej zginiesz*.

Oto masz w tym namaszczeniu godło łaski, która ci pomoże do zwycięstwa. Czart, ciało i świat to wrogowie twej duszy. Wiara, umartwienie zmysłów, czuwanie i modlitwa – oto twoja broń, Chrystus twoim wodzem, łaska Ducha Świętego twoją mocą!

Ufaj więc, a zwyciężysz!

Namaszczam cię krzyżem, jakby na króla, bo istotnie do korony niebieskiej przeznaczony jesteś, ale tymczasem umiej panować nad twymi namiętnościami i nie wstydz się korony cierniowej, którą przed tobą nosił Wódz Twój i Król, Jezus Chrystus.

Namaszczam cię krzyżem jakby kapłana, bo istotnie jak kapłan codziennie na ołtarzu twego serca masz składać ofiarę z siebie samego i z tego wszystkiego, czego Bóg od ciebie zażąda. Ogień, który ma oczyścić i strawić te ofiary, to miłość, której najbardziej pragnąć, którą najwięcej rozniecać w sobie powinieneś, abyś stał się godnym doskonale połączyć się z Bogiem, *który jest samą miłością*.

Oliwa, użyta do namaszczenia, uroczyście poświęcona przez Biskupa, oznacza obfitość łask; *balsam* zaś z tą oliwą świętą zmieszany, wyraża skutki łask, to jest: nieskazitelność serca i cnoty, które Paweł św. nazywa *dobrą wonnością w was Chrystusową*.

Lekki policzek, jaki bierzmujący się otrzymuje od Biskupa, uczy go, aby był przygotowanym na wszelkie prześladowania i zniewagi, które dla prawdy, dla cnoty, dla miłości Jezusa z ochotą znosić powinien, bo prawdą jest, że *przez wiele ucisków wniknąć trzeba do nieba i że wszyscy, którzy chcą pobożnie żyć w Chrystusie Jezusie, prześladowania będą cierpieć* (Dz. Ap. XIV, 21; 2 Tym. III, 12). Lecz nagrodą takiego cierpienia będzie *pokój Chrystusów*, pokój, którego świat ani dać, ani odjąć nie może.

Ostatnia modlitwa i błogosławieństwo

Po namaszczeniu krzyżmem św. wszystkich bierzmujących się, Biskup umywa ręce i śpiewa się Antyfona dla uproszenia, aby Sam Bóg dokonać raczył dzieła, przez Biskupa rozpoczętego.

Na koniec Biskup modli się gorąco za nowo bierzmowanych, aby wytrwali w dobrych swych przedsięwzięciach i daje im błogosławieństwo, wymawiając nad nimi te słowa: *Oby Bóg was z wysokości niebios błogosławił, abyście po wszystkie dni życia swego oglądali szczęśliwości Jeruzalem i abyście osiągnęli żywot wieczny!* Aż do tej chwili bierzmujący się powinni być obecnymi w kościele, na tym bowiem błogosławieństwie kończy się ostatecznie udzielanie Sakramentu Bierzmowania.

Wielkość skutków Bierzmowania zależy od przygotowania

Co do skutków Bierzmowania, to wielkość i dzielność ich głównie zależy od przygotowania duszy, z jakim do Sakramentu tego przystępujemy.

Czytamy w *Dziejach Apostolskich* i *Żywotach Świętych*, że Chrześcijanie, w czasach wielkiej Wiary i pobożności, po przyjęciu Ducha Świętego, czynili zaraz cuda i stawali się jakby nowymi ludźmi. Dziełem to Ducha Świętego była ona mądrość, z jaką dzieci i prostaczkowie mówili o Wierze, dziełem tegoż Ducha Świętego była i ta odwaga i męstwo, z jakim męczennicy nieśli w ofierze Bogu, nie tylko mienie i zdrowie, ale i życie swoje. A w nas co robi Bierzmowanie? Wstyd wyznać!

Dla wielu z nas nie już obawa mąk i śmierci, a prosta groźba, lada szyderstwo, lada wzgląd ludzki, wystarczą do przestąpienia prawa Boskiego lub kościelnego, a nawet, o hańbo! do zaparcia się swej Wiary! Cóż to znaczy? Czy moc Ducha Świętego w naszych czasach osłabła? Czy miłosierdzie albo potęga Boża się zmniejszyły? Uchowaj Boże! Nie w Bogu, a w nas, jest tej różnicy przyczyna.

Bóg zawsze ten sam, i moc łaski Jego na wieki jednaka, ale serca ludzkie nie jednakie!

Grzech i Duch Święty razem w duszy mieszkać nie mogą; *w złośliwą też duszę nie wniknie mądrość, ani nie będzie mieszkać w ciele grzechom poddanym* (Mądr. I, 4).

Jak się mamy gotować do Bierzmowania

Jeżeli więc chcemy, aby Duch Święty zstąpił na nas w Sakramencie Bierzmowania, założył w duszy naszej mieszkanie i wzbogacił ją swymi darami – to przygotujmy ją godnie do tego. A jak? Żywą wiarą, modlitwą, gorącym pragnieniem darów Ducha Świętego, a przede wszystkim oczyszczeniem duszy, przez godne odbycie Sakramentu Pokuty. Rozumie się też, że oświecenie gruntowne w prawdach Wiary ma poprzedzić wszelkie inne przygotowanie.

Potrzeba Sakramentu Bierzmowania

Jakkolwiek Bierzmowanie nie jest tak koniecznym do zbawienia, jak jest koniecznym Chrzest św., to przecież, ponieważ Bierzmowanie niejako uzupełnia Chrzest, jest przeto tak potrzebnym, do osiągnięcia niezbędnej doskonałości chrześcijańskiej, że lekkomyślne i dobrowolne jego zaniedbanie, musi być grzechem ciężkim.

Dlatego jest obowiązkiem, nie tylko korzystać ze sposobności, aby być bierzmowanym, ale trzeba tej sposobności szukać, a zatem udawać się do miejsca gdzie Biskup biermuje.

Bierzmowanie jest Sakramentem niepowtarzalnym

Bierzmowanie, podobnie jak Chrzest i Kapłaństwo, jest Sakramentem *niepowtarzalnym*, to znaczy, że pod grzechem ciężkim, nie godzi się go więcej niż raz w życiu przyjmować. Raz naznaczeni, jako żołnierze Chrystusowi, na wieki z tym znamieniem pozostaniemy: w niebie ku większej świetności szczęścia, w piekle ku większej hańbie potępienia!

Upomnienie niegodnie się bierzmujących

Tych wreszcie, którzy niegodnie, to jest w grzechu ciężkim, lub bez żadnego przygotowania do Bierzmowania przystępowali, prosimy i zaklinamy na ich zbawienie, aby czynili szczerą pokutę i, wzywając często pokornie Ducha Świętego, przywrócili skutki Jego łaski, których dotąd, dla swojej niegodności, dostąpić nie mogli.

Modlitwa do Ducha Świętego

O Duchu Najświętszy, przybądź do serc naszych, uprzedź je, napełnij łaską swoją i spraw, abyśmy, stawszy się przybytkiem Twoim, każdą myślą, każdym słowem i czynem Ciebie wielbili i chwalili na zawsze, który z Bogiem Ojcem i Synem Bożym żyjesz i królujesz Bóg prawdziwy na wieki wieków. Amen.

II.

Krótki wykład katechizmowy o Sakramencie Bierzmowania

P. Co to jest Bierzmowanie?

O. Bierzmowanie jest to Sakrament, ustanowiony od Jezusa Chrystusa, przez który chrześcijanin odbiera łaski Ducha Świętego na umocnienie w wierze, aby był dobrym i wiernym sługą Chrystusowym.

P. Które są trzy rzeczy, stanowiące każdy Sakrament?

O. Trzy te rzeczy są: 1-o znak widzialny; 2-o łaska do tego znaku przywiązana; 3-o ustanowienie od Pana Jezusa.

P. Skąd poznajesz, że Bierzmowanie jest prawdziwym Sakramentem?

O. Ponieważ posiada niezaprzeczenie te trzy rzeczy, które stanowią Sakrament.

P. Cóż jest widzialnym znakiem przy Bierzmowaniu?

O. Kładzenie rąk Biskupa, namaszczenie czoła krzyżmem św. i modlitwa.

P. Jaką łaskę Boską Sakrament ten na nas zlewa?

O. Łaskę Ducha Świętego umacniającą i utrwalającą nas w wierze, abyśmy świętą naukę Jezusa odważnie wyznawać i podług niej żyć mogli.

P. Skąd wiemy, że ten Sakrament jest od Chrystusa Pana ustanowiony?

O. Wiemy o tym z pewnością z Pisma św. i z nieomyłnej nauki Kościoła św.

O Sakramencie Bierzmowania w szczególności

Ceremonie Bierzmowania i ich znaczenie

P. Co oznacza kładzenie rąk Biskupa?

O. Oznacza to, iż Bóg nas bierze w szczególną swą opiekę, aby nas wzmocnił łaską sakramentalną, ku wykonywaniu Jego świętej woli.

P. Co oznacza namaszczenie krzyżmem?

O. Namaszczenie to, uczynione na czole oznacza, żeśmy zostali umocnieni w wierze, której się nam odtąd nigdy wstydzić ani zapierać, w największych nawet prześladowaniach, nie godzi.

P. Co to jest krzyżmo?

O. Krzyżmo jest to oliwa poświęcona przez Biskupa w Wielki Czwartek, połączona z balsamem. Oznacza łaskę Boską, która nas leczy, wzmacnia i oświeca. A jako balsam zachowuje od zepsucia i wydaje woń przyjemną, tak starać się mamy, abyśmy cnotliwym i bogobożnym życiem stali się "*dobrą wonią Chrystusową*" (2 Kor. II, 15).

P. Co czyni Biskup, przystępując w szczególności, do każdego, którego ma bierzmować?

O. Biskup, powtórzywszy imiona z Chrztu i drugie do bierzmowania wzięte, czyni krzyżmem św. krzyż na czole, mówiąc: *naznaczam cię znakiem krzyża i utwierdzam cię krzyżmem zbawienia, w Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego*.

P. Co potem czyni Biskup?

O. Lekko uderza w twarz bierzmującego się, mówiąc: *pokój z tobą*, aby pamiętać, że jako dzielny żołnierz Chrystusów ma być gotów na wszelkie cierpienie dla imienia Jezusowego.

P. Co ostatecznie czyni Biskup, udzielając Sakramentu Bierzmowania?

O. Na końcu modli się Biskup nad wszystkimi bierzmowanymi, na której to modlitwie, jak i na pierwszej, znajdować się oni powinni.

P. Czy kmotrowie są potrzebni przy Bierzmowaniu, i jakie ich są obowiązki?

O. Do bierzmowania potrzebni są kmotrowie, czyli świadkowie tego Sakramentu, którzy powinni tych, których do bierzmowania przedstawiali, utwierdzać w wierze i zachęcać do życia chrześcijańskiego.

P. Kto może być kmotrem w bierzmowaniu

O. Mogą być: 1-o ci, którzy są sami ochrzczeni i już dawniej bierzmowani; 2-o dla mężczyzn ma być mężczyzna, dla kobiety kobieta, byle nie ojciec lub matka.

P. Co kmostr w czasie bierzmowania czyni

O. Powinien, w chwili zbliżania się Biskupa położyć prawą rękę na prawym ramieniu bierzmującego się, dając przez to poznać że chce być świadkiem i przyjmuje na siebie obowiązki kmotra (2).

O lasce sakramentalnej i o skutkach Bierzmowania

P. Czy Bierzmowanie jest konieczne do zbawienia?

O. Nie jest konieczne, ale wielce pożyteczne.

P. Co jest koniecznym do dostąpienia łask tego Sakramentu?

O. Koniecznym jest: 1-o być ochrzczone; 2-o znać przedniejsze prawdy wiary; 3-o mieć szczerą chęć dostąpienia tego Sakramentu; 4-o przystępować z czystym, to jest wolnym od grzechu sumieniem.

P. Przystępujący do Bierzmowania w grzechu ciężkim, czego staje się winnym?

O. Świątokradztwa, i żadnych łask nie dostępuje.

P. Jakie skutki sprawuje Sakrament Bierzmowania godnie przyjęty?

O. Sakrament Bierzmowania godnie przyjęty: 1-o pomnaża łaskę uświęcającą, którąśmy na Chrzcie świętym otrzymali; 2-o udziela łaski osobliwej Ducha Świętego, z Jego siedmioma darami do walki ze złem, a postępu w dobrem; 3-o pomnaża w nas: wiarę, nadzieję, miłość, pokorę i męstwo przeciw pokusom, wytrwanie w dobrych przedsięwzięciach, cierpliwość w nieszczęściach, ochotę do pobożności, bez względu na to, że nierozumni i rozpasani z niej się naśmiewają. Na koniec, czyni piętno na duszy, przez które bierzmowany przez całą wieczność większej będzie używał szczęśliwości od niebierzmowanego.

P. Które są dary Ducha Świętego?

O. Są te, o których naucza Izajasz, prorok, a są one następujące: mądrość, rozum, rada, moc, umiejętność, pobożność, bojaźń Boża.

P. Ku czemu służą te dary?

O. Dar *mądrości* nie dopuszcza, byśmy błędzili w sprawie zbawienia; dar *rozumu* uczy w prawdziwym świetle widzieć wszystkie rzeczy i daje jasne zrozumienie prawd wiary; dar *rady* wskazuje nam środki niezawodne do zbawienia i chroni od złudzeń szatańskich; dar *mocy* sprawia, że pokonywamy wszelkie przeszkody, jakie nam świat, ciało i szatan stawia na drodze do zbawienia; dar *umiejętności* oświeca nas, jak mamy używać dóbr doczesnych, abyśmy nie utracili wiecznych; dar *pobożności* obudza w nas miłość Boga, polegającą na doskonałym spełnianiu woli Jego; dar *bojaźni* powstrzymuje nas od jakiej bądź nieprawości, a tym samym nie dozwala wypaść z łaski Bożej.

O warunkach do godnego przyjęcia Sakramentu Bierzmowania

P. W jakim usposobieniu należy Sakrament Bierzmowania przyjmować?

O. Usposobienie to tyczy się ciała i duszy. Co do ciała, należy być skromnie i czysto ubranym; klęcząc przed Biskupem, oczy mieć spuszczone a głowę trzymać podniesioną, w miarę, jak ją zwyczajnie nosimy, nie pchać się i drugim nie przeszkadzać; słowem, zewnątrznie to okazywać, w jakim usposobieniu wewnątrznie jesteśmy.

P. Jakiego Kościół wymaga usposobienia, co do duszy?

O. Wymaga: 1-o aby być w stanie łaski, to jest sumienie mieć oczyszczone z grzechu śmiertelnego, przez dobrą spowiedź i szczerzy żal za grzechy; 2-o aby umieć i rozumieć główne prawdy wiary; 3-o aby mieć pragnienie przyjęcia Ducha Świętego; 4-o aby przygotowanym być przez modlitwę i akty cnót Boskich.

P. Po otrzymaniu bierzmowania, jak się zachować należy?

O. Usunąwszy się na stronę, złożyć serdeczne dziękczynienie Bogu za łaski, które się otrzymało, i prosić Ducha Świętego, aby je w nas utrwalił.

P. Co czynić należy, aby nie utracić obfitych łask Ducha Świętego?

O. Potrzeba: 1-o odnawiać w pamięci często tę chwilę szczęśliwą, kiedy się ten Sakrament przyjmowało; 2-o unikać szczególnie grzechów, sprzeciwiających się łasce Sakramentu Bierzmowania.

P. Któreż to są grzechy?

O. Są one następujące: 1-o mówienie bez należytego uszanowania o świętych tajemnicach Religii i dopuszczanie, aby w naszej przytomności, bez czci o nich mówiono; 2-o wstydzanie się dobrych uczynków; 3-o zatajenie przed ludźmi swej wiary i Religii.

III.

Nabożeństwo do Ducha Świętego

ĆWICZENIA POBOŻNE

PRZED BIERZMOWANIEM

Nowenna do Ducha Świętego

Sposób odprawiania nowenny:

1) Każdego poranka przez 9 dni odczytuj: a) Uwagę na każdy dzień przeznaczoną; b) Modlitwę i Hymn do Ducha Świętego co dzień się powtarzające.

2) Wieczorem porachuj się pilnie z sumieniem i odczytaj modlitwę o uproszenie siedmiu darów Ducha Świętego.

3) Z większą żarliwością, miłością i nadzieją wzywaj pomocy Najświętszej Panny Maryi, Anioła Stróża i patrona, którego chcesz obrać na Bierzmowaniu. Zbawiennym też będzie odbyć post, dać jałmużnę, lub spełnić inny dobry uczynek, dla zjednania łaski Ducha Świętego.

DZIEŃ PIERWSZY

Uwaga. – Apostoł narodów, Paweł święty, zapewnia, że bez pomocy Ducha Świętego żaden z nas nawet nie jest w możności świętobliwie wyrzec Imienia Jezusowego. Nic nie możemy przeto bez łaski Bożej, żadna dobra myśl nie zabłyśnie nam w duszy; cała moc nasza od Boga tylko pochodzi, wszelaka łaska Boża przez Ducha Świętego spływa na nas i nam się udziela O! jakże zatem gorąco wzywać musimy przyjscia owego Ducha miłości i pocieszenia.

Modlitwa do Ducha Świętego

Abym godnie Cię przyjął do przybytku serca mojego, o Duchu Święty, powinienem najprzód oczyścić sumienie moje z grzechu wszelkiego przez szczerą pokutę: przeto najpokorniej Cię wzywam, abys sam raczył wlać we mnie usposobienie, w jakim być powinienem, żeby nie minęły mnie błogosławione owoce, które, zstępując do nas grzeszników, przynosisz ze sobą; Boską pochodnią światła Twojego oświeć najskrytsze tajniki sumienia mojego, abym wyraźnie w nim ujrział wszystkie i najmniejsze grzechy moje; wzbudź w sercu moim skrucę najszczerzą, boleść prawdziwą za przeszłe występki moje i daj mi uczynić mocne postanowienie już więcej nie grzeszyć; wlej prawdę w usta moje, abym wyznał jak najdokładniej moje bezprawia, abym żadnego nie utaił, żadnego nie usprawiedliwił, nie zmniejszał, ani przeistaczał; zapal we mnie żądę gorącą Bogu zadosyćuczynić i bliźnim wynagrodzić wszystko, com przeciw nim zawinił. Uczyń we mnie to wszystko, o co Cię błagam, Duchu Najświętszy, iżbym, obdarzony usposobieniem tak świętym, zasłużył na obfitość łask Twoich. Amen.

HYMN
DO DUCHA ŚWIĘTEGO
(Veni Creator)

Przyjdź, Duchu, Stworzycielu, Dusz ludzkich Nauczycielu, – Racz łaską swoją obdarzyć – Serca, któreś raczył sprawić.

Tyś Pocieszycielem zwany, – Darem Bożym mianowany, – Żywem źródłem i miłością, – Ogniem i duszy światłością.

Darów Twoich siedm liczymy. – Palcem Bożym być Cię wiemy. – Obietnicąś jest Ojcowską, – Zdobiac w nas miłość synowską.

Racz dać zmysłom dar światłości, – Pomnażaj w nas dar miłości, – A niemoc serca naszego, – Utwierdź mocą Bóstwa swego.

Odpędź od nas czarta złego, – Użycz Pokoju Twojego, – Aby za Twoją obroną, – Złe odeszło inną stroną.

Racz nam Ojca Niebieskiego, – Dać poznać i Syna Jego, – I Ciebie Ducha Świętego, – Od Obu pochodzącego.

Bogu Ojcu Wszemmocnemu, – Synowi zmartwychwstałemu, – I z Duchem Świętym społecznie, – Niech brzmi chwała na wiek wiecznie.

DZIEŃ DRUGI

Uwaga. Jednym sposobem tylko możemy ściągnąć w głąb duszy naszej Ducha Pocieszyciela, którego przyście tak jest niezbędnym dla nas; tym sposobem jest bez wątpienia żarliwa modlitwa, otworzenie Mu serca naszego, wyrugowanie z duszy wszystkiego, co nie podoba się Jemu, co może stać się przeszkodą do rozlania się na nas łask Jego Boskich. Niechże ogrom potrzeb naszych stanie się miarą żarliwości, z jaką przygotowywać się będziemy do Jego przyjęcia. Nie lękaj się czynić zanadto; dałby tylko Bóg wielki, żebyśmy uczynili dostatecznie.

(Modlitwa do Ducha Świętego, Hymn jak wyżej).

DZIEŃ TRZECI

Uwaga. – Ujarmieni zmysłami, marzymy tylko o rzeczach doczesnych; zwracamy swe żądze na wszystko, co ziemskie, nie myśląc bynajmniej o szczęściu, które nas czeka w niebieskiej ojczyźnie. I czyliż tak

postępować, tak myśleć powinna istota rozumna, stworzona na obraz i podobieństwo Boga swojego? Nie, bezwątpienia. Wzywajmyż zatem Ducha Świętego, by raczył przybyć ku wspomózeniu naszemu, przeistoczyć myśli skażone; nam zaś łaskawie udzielić szacownego daru mądrości.

(Modlitwa, Hymn jak wyżej).

DZIEŃ CZWARTY

Uwaga. – Myśli skażone, cielesne, zaprzatając nam umysł, od Boga odwodzą, a będąc w usposobieniu tak smutnym, możemyż dobrze pojmować święte prawo Boga naszego? umiemyż poznawać, co ono wzbrania, co nakazuje? Potrafimyż uczuć, jakiej doskonałości wymaga od nas prawo tak doskonałe? Otóż gdy na te pytania sumienie nasze daje nam odpowiedź przeczącą, błagajmy najusilniej Ducha Świętego, aby raczył udzielić nam daru pojęcia.

(Modlitwa, Hymn jak wyżej).

DZIEŃ PIĄTY

Uwaga. – Święty Augustyn, błagając Boga o łaskę najświętszą, jakiej tylko mógł się spodziewać od nieprzebranej Jego litości, tak wołał: Niech Cię poznam, o Boże, niech poznam siebie samego! i my również, potrzebując łaski tej samej, zanieśmy do Pana prośbę też samą. Błagajmy pokornie, iżby nam zesłał Swego Ducha Świętego, który nam da owo poznanie konieczne, zlewając na nas kosztowny dar Swej Nauki.

(Modlitwa, Hymn jak wyżej).

DZIEŃ SZÓSTY

Uwaga. – Nie mając innego przewodnika, prócz siebie samego, łatwo się zabłąkamy na przytrudnych ścieżkach zbawienia wiecznego, i jako niewidomi, upadniemy w zgubne przepaści. Same pragnienia nasze, bez współdziałania Bożego, nie oddalą od nas upadków i błędów. Prośmy zatem Pana, aby raczył nam wskazać ową drogę pewną, po której dojdziemy do żywota wiecznego i zesłać Ducha Pocieszyciela, który przyniesie nam z sobą szacowny dar roztropności.

(Modlitwa, Hymn jak wyżej).

DZIEŃ SIÓDMY

Uwaga. – Bez łaski Bożej dusza nasza podobną jest do ziemi bezpłodnej, pozbawionej rosy niebieskiej, spalonej żarem słonecznym. Lecz skoro Bóg Wszechmogący spuści na tę duszę rosę łask swoich, skoro ją zasili darem pobożności, wszystko w niej nagle się zmienia: znika ta straszna oschłość, listki, kwiat i owoce bujnie rosną i dojrzewają na tej ziemi szczęśliwej, błogosławionej.

Wówczas ta dusza wydaje owoce trwałe, które są, jakby skarbem, wzbogacającym ją tutaj na ziemi i uszczęśliwiającym na wieki w niebiosach. O Duchu Święty, przybądź ku naszej pomocy i wzbogać nas darem świętej pobożności.

(Modlitwa, Hymn jak wyżej).

DZIEŃ ÓSMY

Uwaga. – Liczni nieprzyjaciele nas otaczają na tej ziemi doświadczeń. Walki następują po sobie kolejno, a nieprzyjaciele naszej duszy, srożąc się na nią bez przerwy, używają przeciw niej niebezpiecznych zasadzek, jakie im nasuwa złośliwość piekielna. Cóż my jesteśmy, by przeciw takim nieszczęściom sobie poradzić! Nędzni robacy ziemscy, możemy tylko ulec pod ciężarem tych strasznych zabiegów. Jednakże nie traćmy odwagi; jeśli bowiem podoba się Bogu przyoblec nas mocą swoją, wówczas będziemy walczyć w szeregach Pańskich, a słabość nasza przemoże siłę nieprzyjaciół: wróg zbrojny padnie pod nogami naszymi i zwyciężonym się uzna. O Duchu Święty, udziel mi, błagam, daru mocy, bez której zginę na wieki.

(Modlitwa, Hymn jak wyżej).

DZIEŃ DZIEWIĄTY

Uwaga. – Bojaźń Pańska jest początkiem mądrości, błogosławiony więc człowiek, bojący się Boga, albowiem ściśle wykonywać będzie przykazanie Jego i prawa. Bogactwo i chwała osiadą w jego domu, a sprawiedliwość jego trwać będzie na wieki.

Oto są nieocenione korzyści, przywiązane do bojaźni Pańskiej. O jakże pragnąć, jak błagać musimy o tę świętą bojaźń, która zawsze pociąga za sobą wykonywanie prawa Bożego, zawsze odwodzi od grzechu, a wreszcie

zaprowadza do przybytków wiekuistych duszę, przejętą bojaźnią Boga swojego. O Duchu Święty, udzielve mi litościwie daru Bojaźni, iżbym najwięcej się lękał obrazić Boga mojego.

(Modlitwa i Hymn jak wyżej).

MODLITWA

o uproszenie siedmiu darów Ducha Świętego

Duchu Święty, od Boga zesłany ku pocieszeniu naszemu, bez Ciebie człowiek upada pod ciężarem niemocy i nędzy. Ciebie Zbawiciel obiecuje nam w Imię Ojca swojego, jako Pocieszyciela, mającego osuszyć łzy nasze, oświecić umysły względem obowiązków naszych, umocnić serce w pełnieniu świętych uczynków. Duchu Święty, pospiesz ku wspomżeniu mojemu i racz udzielić mi daru *Rozumu*, abym poznał prawdę wiekuistą i w niej się rozmiłował; daru *Rady*, abym przeniknął, o ile dozwala nieudolność ludzka, prawdy nam objawione; daru *Mądrości*, abym się przekonał o nicości mojej, wszystko odnosił do Boga podług uczuć serca Chrystusowego, a marnościami świata w każdym razie pogardzał; daru *Umiejętności*, abym przezornie postępował wpośród niebezpieczeństw i ciemności doczesnego żywota, wypełniając we wszystkim i zawsze świętą wolę Boga mojego. Uzbrój mię darem *Męstwa*, abym zwyciężył pokusy nieprzyjaciela dusznego, pokonywał trudności w cnocie i mężnie znosił prześladowania, na które mogę być wystawionym. Użycz mi daru *Pobożności*, iżbym rozmiłował się w rozmyślaniu, modlitwie, rozpamiętywaniu i wiernym służeniu Bogu mojemu. Spuść na mnie dar Swojej *Bojaźni*, abym ze wstrętem unikał wszystkiego, co by Ciebie Pana mojego obrazić mogło. Do tych wszystkich darów kosztownych jeszcze mi dodaj, o Duchu Święty, dar *Żalu*, abym łzami rzewnymi obmył grzechy moje ciężkie i mnogie; obdarz mię duchem *Umartwienia*, abym czynił zadosyć Boskiej sprawiedliwości, a nade wszystko wzbogać mnie *Miłosierdziem*, łaską wytrwałości, abym żył po chrześcijańsku i umarł śmiercią sprawiedliwych. Amen.

(Nowenna ta również służyć może prawowiernym przed uroczystością Zesłania Ducha Świętego).

AKTY PRZED BIERZMOWANIEM

Akt Wiary

Wierzę najmocniej, Boże mój, iż przyjmę Ducha Twego Świętego w Sakramencie Bierzmowania, a wierzę dlatego, żeś mi sam powiedział, i, że będąc Prawdą Najwyższą, ani się mylić, ani zwodzić nie możesz.

Akt nadziei

Mam nadzieję, Boże mój, iż dla nieskończonej dobroci Twojej i miłosierdzia, raczysz dopuścić, żebym ja grzesznik niegodny, przyjmując Twego Ducha Świętego, przyjął zarazem obfitość darów i łask, jakimi wzbogacasz swych służebników. Cieszę się jeszcze błogą nadzieją, że Sakrament ten święty, czyniąc ze mnie chrześcijanina doskonałego, udziela mi mocy wyznawania wszędzie i zawsze mojej wiary najświętszej, choćbym się przez to naraził na utratę życia mojego.

Akt miłości

Kocham Cię Boże dobry! z całego serca, z całej duszy, ze wszystkich sił, kocham dlatego, że jesteś nieskończenie litościwy i nieskończenie miłości godzien; kocham Cię również za to, że oprócz tylu darów i łask, jakimi mnie wzbogaciłeś od przyjścia na świat mojego, dziś jeszcze, w świętym Sakramencie Bierzmowania, raczysz zlewać na mnie Ducha Twój. Dopuszcie Panie, aby miłość moja ku Tobie coraz się więcej, wzmagając, trwała po wszystkie dni życia mojego i przez wszystkie wieki wieków. Amen.

(Hymn: Przyjdź Duchu Święty).

Akty przed Bierzmowaniem dla dzieci

Duchu Święty, który pomimo słabości i niedoskonałości, przywiązanej do wieku dziecięcego, dziećmi nie gardzisz i chcesz we mnie obrać mieszkanie dla siebie, ja Cię witam jak najpokorniej i upadam czołem przed majestatem Twym Boskim. Chciej miłosiernie oświecić mnie nieudolnego i pokaż, jak wielkim i doskonałym jest dar, którym mnie raczysz wzbogacić, ażebym przez pomnożone usiłowania i trudy, przyjął Ciebie, Boga mojego, z należytą godnością; o Duchu czystości, dobroci, miłości, wyniszcz we mnie wszystko, co nie podoba się Tobie, i Sam przygotuj w moim sercu mieszkanie dla siebie. Amen.

AKTY PO BIERZMOWANIU

Akt dziękczynienia

Boże i Ojczy najlitościwszy, chociaż nawet nie jestem w stanie zrozumieć, jak wielkie dobrodziejstwo mi wyrządziłeś, udzielając mi Ducha Świętego wraz z obfitością darów, jakie przynosi z sobą, jednakże składam Ci dzięki najpokorniejsze i błagam, abyś nie chciał odrzucać serca, dążącego ku Tobie z uczuciem wdzięczności najwyższej. Niewypowiedziana łaska, którą dziś naznaczyłeś duszę moją cechą prawdziwego chrześcijanina, głęboko się wrazi w sercu moim i będzie mi mocną pobudką do nieskończonej wdzięczności.

Akt poświęcenia się

Duchu Boży, który jedynie z łaski i miłosierdzia nieskończonego, dzisiaj, pomimo niegodności mojej, mnie się całkiem oddałeś, jakże ja mógłbym tak być niewdzięcznym, żebym nie oddał się Tobie zupełnie! Niechże tak źle nie będzie ze mną. Boże! racz tylko przyjąć całkowitą ofiarę ze mnie nędznego grzesznika; odtąd poświęcam Tobie mój rozum, wszystkie myśli moje; poświęcam Ci duszę i wszystkie jej skłonności; poświęcam Ci wolę moją i wszystkie jej poruszenia. Odtąd będziesz zaprawdę Bogiem serca mojego i moim udziałem w wieczności. Dokończ we mnie, Duchu Święty, dzieło przez Ciebie rozpoczęte: utwierdź dobre uczucia, jakie we mnie wzbudziłeś, i spraw, abym płonął na wieki świętą miłością ku Tobie. Amen.

Akt prośby

Uzaczyniony obecnością Twoją najświętszą, o Duchu Boży, udarowany tysiącnymi łaskami, z ufnością przystępuję do Ciebie, błagając, iżbyś łaskawie zachował we mnie obfitość darów, które tak hojnie dziś na mnie rozlałeś. Wyznaję, że niosę ten skarb kosztowny w naczyniu zbyt kruchym; bez Twojej dobroci nie otrzymałbym nigdy bogactw tak wielkich, bez Twojej potężnej opieki co chwila narażam się na ich utratę. Mam mocne pragnienie już się nigdy nie rozstać z tym skarbem najdroższym, ale wyznaję i wołam jak najpokorniej, że bez wspomnienia Twojego nie zdołam sobie poradzić. Duchu mocy, obwaruj moją niemoc i spraw, aby łaski Twoje najświętsze przebywały we mnie, dopóki trwać będzie piętno Boskie, jakim nacechowałeś dziś duszę moją, to jest do skończenia doczesnego żywota mojego i przez ciąg nieskończonej wieczności. Amen.

MODLITWA

o uproszenie dwunastu owoców Ducha Świętego

Duchu Święty, miłości wieczna Ojca i Syna, racz mi udzielić owocu *Miłości*, któryby węzłem najściślejszym złączył mnie z Tobą; użyż mi owocu świętej *Radości*, któryby napełnił duszę moją pociechą świętą; owocu *Pokoju*, któryby we mnie ciszę duszy ustalił; owocu *Cierpliwości*, któryby dał mi znosić łagodnie, słodko, wszystko co mogłoby naruszyć pokój mojej duszy; owocu *Łaskawości*, który pobudziłby serce moje do niesienia ulgi cierpiącym; owocu *Dobroci*, któryby mnie uczynił miłosiernym dla wszystkich; owocu *Wytrwałości*, któryby to we mnie sprawił, żebym się żadną zwłoką nie zrażał; owocu *Słodyczy*, któryby mi dopomógł znosić spokojnie wszystkie ułomności i wady bliźniego mojego; owocu *Wiary*, któryby we mnie zrodził ufność największą w święte słowa Boga mojego; owocu *Skromności*, któryby rządził powierzchownością moją; owoców *Wstrzemięźliwości* i *Czystości*, które by zachowały ciało moje w świętości, jaka przystoi Twojej świątyni, mój Boże. O te wszystkie najdroższe owoce Ducha Świętego jak najpokorniej i najusilniej upraszam, abym, zachowawszy serce moje w czystości na ziemi, zasłużył oglądać Ciebie, mój Stwórco i Ojczy w przybytkach wieczystej chwały. Amen.

LITANIA

O Duchu Świętym

(do prywatnego odmawiania)

Kyrie elejson, Chryste elejson, Kyrie elejson.

Chryste usłysz nas, Chryste wysłuchaj nas.

Ojczy z nieba Boże, zmiłuj się nad nami.

Synu Odkupicielu świata Boże, zmiłuj się nad nami.

Duchu Święty Boże, zmiłuj się nad nami.

Święta Trójco jedyny Boże, zmiłuj się nad nami.

Duchu Święty od Ojca i Syna pochodzący, zmiłuj się nad nami.

Duchu Święty mądrości i rozumu, zmiłuj się nad nami.

Duchu Święty bojaźni Bożej, zmiłuj się nad nami.

Duchu Święty łaski i miłosierdzia, zmiłuj się nad nami.

Duchu Święty wiary, pokoju i miłości, zmiłuj się nad nami.

Duchu Święty pokory i czystości, zmiłuj się nad nami.

Duchu Święty cierpliwości, zmiłuj się nad nami.

Duchu Święty wesele wybranych, zmiłuj się nad nami.
Duchu Święty skruchy i żalu, zmiłuj się nad nami.
Duchu Święty napęlniający niewymownymi łaskami swymi, zmiłuj się nad nami.
Duchu Święty ożywiający nas, zmiłuj się nad nami.
Duchu Święty Pocieszycielu nasz, zmiłuj się nad nami.
Duchu Święty ogniu oświecający, zmiłuj się nad nami.
Duchu Święty światło serca, zmiłuj się nad nami.
Duchu Święty napęlniający ziemię, zmiłuj się nad nami.
Duchu Święty mający wszelką moc, zmiłuj się nad nami.
Duchu Święty naprawicielu wszelkiej rzeczy dobrej, zmiłuj się nad nami.
Duchu Święty przyjemny i nad miód słodszy, zmiłuj się nad nami.
Bądź nam miłościw, odpuść nam Panie,
Bądź nam miłościw, wysłuchaj nas Panie.
Od wszelkiego złego, wybaw nas Panie.
My grzeszni prosimy Cię, wysłuchaj nas Panie.
Przez wieczne pochodzenie Twoje od Ojca i Syna, wysłuchaj nas Panie.
Przez cudowną sprawę przy poczęciu Jezusa Chrystusa, wysłuchaj nas Panie.
Przez przyjście Twoje w językach ognistych, wysłuchaj nas Panie.
Abyśmy Ciebie miłowali i dla Ciebie złego się wystrzegali, wysłuchaj nas Panie.
Kyrie elejson, Chryste elejson, Kyrie elejson.
V. Serce czyste stwórz we mnie Boże.
R. I ducha prawego odnow we wnętrzościach moich.
V. Panie wysłuchaj modlitwę moją.
R. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.

Módlmy się

Zmiłuj się, Panie Boże nasz, wszystkich sierot Opiekunie i wszystkich ludzi smutnych Pocieszycielu. Zmiłuj się, Duchu Święty, ratuj nas od nieprzyjaciół naszych i wszelkich złych przypadków! Wejrzyj na nas, wysłuchaj nas, broń nas, prosimy Cię przez miłość Twoją, którą największych grzeszników z przepaści ich miłościwie dźwigasz; i teraz proszę, abyś się nade mną zlitował, a raczył mi to dać, bez czego ja żyć nie mogę; proszę Twojej świętej miłości, wejrzyj dzisiaj na moje sieroctwo, a pociesz mnie, Duchu Święty Boże! teraz i w godzinę śmierci mojej. Amen.

HYMN

Veni Sancte Spiritus (1)

Przyjdź Duchu Święty.
Spuść z niebios na nas
Światła Twego promień.
Przyjdź ubogich Ojcze,
Przyjdź Dawco darów,
Przyjdź serc światłości.
 O słodki Pocieszycielu,
 Błogi Gościu duszy,
 Słodkie pokrzepienie,
 W pracy Tyś spoczynek.
 W skwarze Tyś ochłoda.
 W płaczu Tyś pociecha.
O światłości błoga,
Napełń wnętrze serca
Wszystkich wiernych Twoich.
Bez Twojego Bóstwa
Nie ma nic w człowieku,
Jedno grzech i szkoda.
 Zmyj, co jest brudnego,
 Zroś, co jest oschłego,
 Zlecz, co zranionego,
 Nakłoń, co uporne,
 Ogrzej, co jest zimne,
 Nawróć, co jest zdrożne.
Udziel Twoim wiernym
W Tobie ufającym
Siedm darów Twoich.
Daj zasługę cnoty,
Daj zbawienny koniec,
Daj wieczyste szczęście. Amen

MODLITWA

Boże! któremu jawne są myśli serca i wszelka wola, przed którym nie masz nic ukrytego, prosimy Cię, my grzeszni, racz oczyścić, przez wlanie Ducha Świętego, myśli serca naszego, abyśmy Ciebie doskonale miłować i godnie chwalić mogli, przez Jezusa Chrystusa Pana naszego. Amen.

PAMIĄTKA
BIERZMOWANIA.

Przyj..... Sakrament Bierzmowania
w dniu Mca 20 r.
w kościele
z rąk Czcigodnego Ks.
.....
Biskupa
i obrał..... sobie za nowego Patrona
i Opiekuna przed Bogiem świętego
.....
którego cnoty, męstwo, wytrwałość w do-
brem naśladować pragnę.

Przewodnik dla gotujących się do godnego przyjęcia Świętego Sakramentu Bierzmowania,
przez Księdza A. Pleszczyńskiego. Wydanie drugie. Warszawa. Wydawnictwo Kroniki
Rodzinnej. Krakowskie-Przedmieście Nr 6. 1902, str. 47+[I]. (a)

(Pisownię i słownictwo nieznacznie uwspółcześiono).

Pozwolenie Władzy Duchownej:

APPROBATUR

Varsaviae die 21 Septembris (4 Octobris) 1901 anni.

Judex Surrogatus,

Canonicus Metropolitanus

Leopoldus Łyszowski.

Secretarius **R. Lasocki.**

N. 4398

Przypisy:

(1) W staropolszczyźnie wyraz *bierzmo* albo *bierzwiono*, znaczy belkę podtrzymującą inne belki domostwa, a zatem *bierzumno* jest umocnieniem innych belek i całego domu.

(2) Jeden i ten sam kmoctr może być dla wielu bierzmujących się.

(3) Z Mszału na Zielone Świątki.

(a) Por. 1) Ks. Józef Deharbe SI, [Katechizm rzymskokatolicki.](#)

2) Ks. Zygmunt Chelmiński, [Ojców naszych Wiara Święta. Katechizm przystępnie wyłożony i przykładami objaśniony.](#)

3) Św. Pius X, Papież, a) [Krótką Historią Religii.](#) b) [Pierwsze początki katechizmu dla małych dzieci. – Katechizm Krótki. – Katechizm Większy. – Nauka o świętach Pana Jezusa, Matki Boskiej i Świętych Pańskich. – Krótka Historia Religii.](#) c) [Encyklika "Pascendi dominici gregis" o zasadach modernistów.](#) d) [Przysięga antymodernistyczna.](#)

4) Św. Robert kard. Bellarmin SI, a) [Katechizm mniejszy czyli Nauka Chrześcijańska krótko zebrana. \(Compendium Doctrinae Christianae\).](#) b) [Wykład nauki chrześcijańskiej. \(Katechizm większy\). \(Catechismus, seu: Explicatio doctrinae christianae\).](#)

5) O. Maurycy Meschler SI, a) [Dar Zielonych Świąt. Rozmyślenia o Duchu Świętym. 1. Modlitwa. 2. Urząd Nauczycielski w Kościele.](#) b) [Trzy podstawy życia duchownego.](#)

6) Ks. dr Jan Ciemniński, [Odrodzenie z Ducha Świętego.](#)

7) Ks. Maciej Józef Scheeben, O. Euzebiusz Nieremberg SI, [Uwielbienia łaski Bożej.](#)

8) Henryk Edward kard. Manning, Arcybiskup Westminster, [O sprawach Ducha Świętego działającego w duszy człowieka.](#)

9) Ks. Kazimierz Naskręcki, a) [Credo. Krótkie nauki o prawdach wiary katolickiej.](#) b) [Dekalog. Krótkie Nauki o Przykazaniach.](#) c) [Życie nadprzyrodzone. Krótkie nauki o Sakramentach świętych i modlitwie.](#)

10) Ks. J. B. Delert, [Teologia dla użytku wiernych pragnących gruntowniejszej nauki w rzeczach zbawienia. Tom I. Teologia dogmatyczna. Tom II. Teologia moralna i liturgika.](#)

11) O. Jan Jakub Scheffmacher SI, [Katechizm polemiczny czyli Wykład nauk wiary chrześcijańskiej przez zwolenników Lutera, Kalwina i innych z nimi spokrewnionych, zaprzeczanych lub przekształczanych.](#)

12) a) [Mały katechizm o Nieomyślności Najwyższego Pasterza.](#) b) [Mały katechizm o Syllabusie.](#)

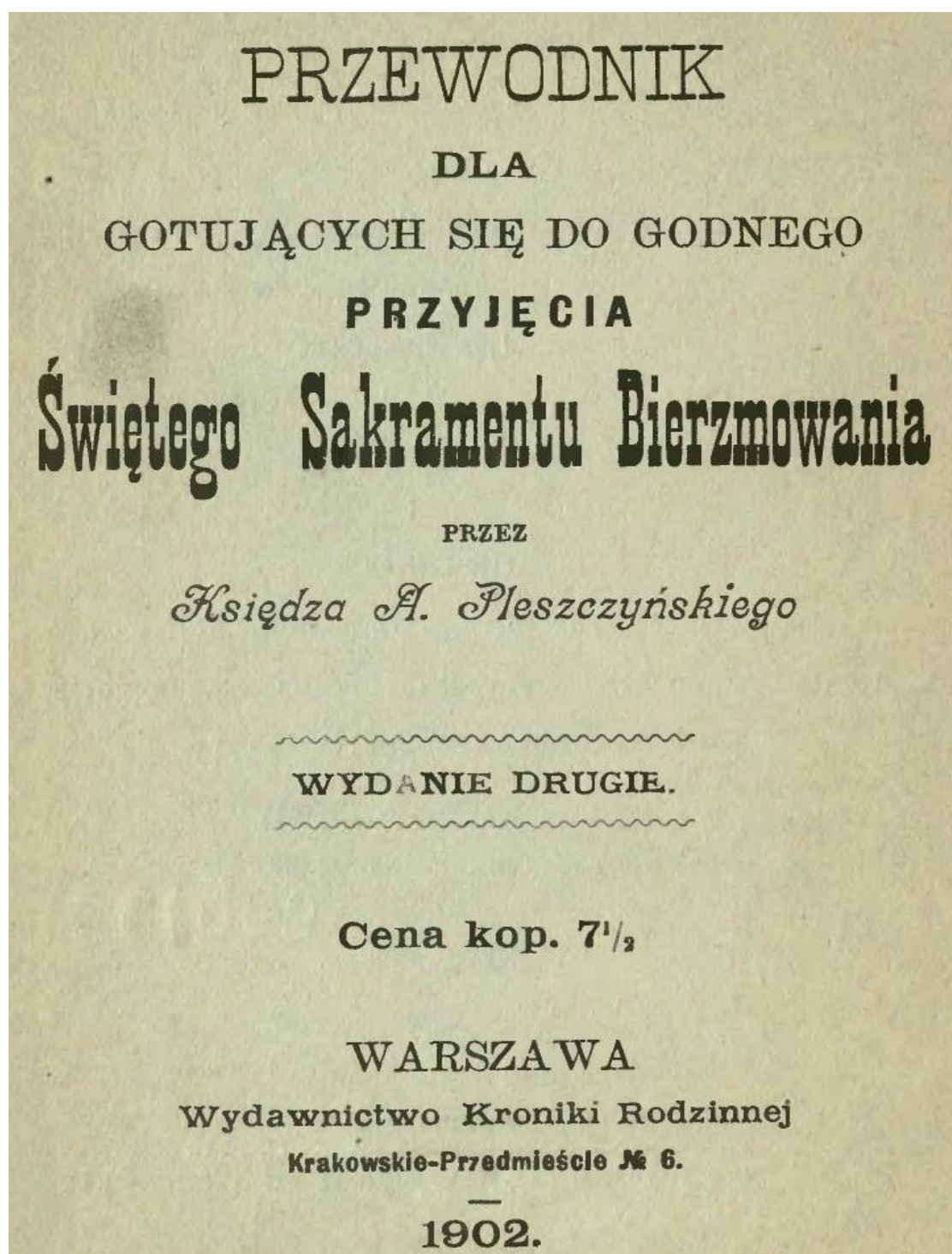
13) Ks. Józef Stagraczyński, [Nauki katechizmowe o prawdach Wiary i obyczajów katolickiego Kościoła.](#)

14) Piotr kardynał Gasparri, [Katechizm katolicki \(Catechismus catholicus\).](#)

15) Abp Romuald Jałbrzykowski, [U źródeł sakramentalnych łaski i miłości Bożej.](#)

16) Bp Jan Piotr Camus, [Duch świętego Franciszka Salezego, czyli wierny obraz myśli i uczuć tego Świętego](#). Tłumaczył z francuskiego ks. Adolf Pleszczyński K. Ś. T., Wydanie drugie.

(Przyp. red. *Ultra montes*).

([HTM](#))

© *Ultra montes* (www.ultramontes.pl)

Cracovia MMXVIII, Kraków 2018